

til Amtskommunerne udskrives med 5,150,747 Kr. og ved Ligning paa Sognekommunerne med 453,240 Kr. Men dette sidste Tal er allerede medtaget i den foregaaende Opførelse over Sognekommunernes Hartkornskat, og man kan altsaa ikke regne det med igen, thi saa regner man ganske simpelt dobbelt. Vil man gøre Beregningen rigtig, bliver det den, at der i Hartkornskatter til Amtskommunerne udskrives 5,220,000 Kr. og til Sognekommuner 7,220,000 Kr., altsaa med et rundt Tal 12,440,000 Kr. Drager man herfra den Del af de 975,000 Kr., som vil blive Statens Tilskud til Landkommunerne, og som kan paaregnes at ville falde paa Hartkornet, vil man faktisk komme ned til omtrent 11²/₃ Mill. Kr. Og fordeles dette paa alle faste Ejendomme paa Landet efter den Værdi, hvortil Kommissionen har opgjort dem, kommer man til 3,5 p. m. i Stedet for som her beregnet 5,3 p. m. Resultatet er altsaa sat omtrent 50 pCt. højere op, end det i Virkeligheden skulde være. Det samlede Resultat bliver i Stedet for, som der staar, at det af Landstinget foreslaaede Skattepaaligningsgrundlag for faste Ejendomme bliver i alt 7 Kr. 30 Øre af hver 1,000 Kr. af Ejendommens Vurderingssum, vil det nu blive omtrent 5 Kr., hvilket gør en ret betydelig Forskel. Jeg tror derfor at være berettiget til at sige, at denne Statistik er absolut urigtig, og til at opfordre Tingets ærede Medlemmer til at se bort fra den, naar de ville danne sig en Formening om, hvilket af begge disse Skattesystemer der er det bedste.

Det siges i Betænkningen Side 2, at Landstinget har skudt til Side den i Folketinget med Stemme flerhed vedtagne Skattereform og i Stedet derfor sat andre Forslag, sigtende til Indførelse af Skattereformer af en anden Art. Over for denne Udtalelse vil jeg gøre gældende, at det Folketinget havde vedtaget og oversendt til Landstinget, ikke for Statsskatternes Vedkommende var en Skattereform, men kun et Paalæg af en ny Statsskat ved Siden af de alt bestaaende, der fuldt ud opretholdes, som de ere. Man opretholder de bestaaende Statsskatter paa faste Ejendomme og foreslaar indført en ny Skat paa Formue og Indkomst af 8¹/₄ Mill. Kr. Hertil er der ganske sikkert ikke tilstrækkelig Grund; man er jo fra alle Sider enig om, at Statskassen ikke for Tiden trænger til forøgede Indtægter, tværtimod gør man gældende, at den endogsaa kan taale en Afgang af et Par Mill. Kr. i de aarlige Indtægter. Der er altsaa ikke af Hensyn

til Statens Forhold nogen som helst Grund til at indføre en ny Statsskat, navnlig ikke til et saa stort Beløb som 8¹/₄ Mill. Kr. Det sker for at give Kommunerne en Lettelse ved ad en Omvej at føre dette Beløb gennem Statskassen over til Kommunerne. Jeg maa over for dette fastholde, at for saa vidt der skal blive Tale om at skaffe Kommunerne en forøget Indtægt ud over det Beløb, der naas derved, at Statskassen giver Afkald paa en Del af sin nuværende Indtægt, bør det ske gennem en forøget Beskatning inden for selve Kommunen, men ikke ved en Skat til Staten, som kun er en Omvej, ad hvilken man naar til at lade nogle Kommuner betale Bidrag til Dækning af andres kommunale Udgifter. Regeringens Grundprincip i den af den forelagte Skattelov har derfor ogsaa været det, at naar man indfører en ny direkte Statsskat, bør den anvendes til at afløse og erstatte de bestaaende direkte Statsskatter. Regeringen havde kun foreslaaet at gøre dette for et Beløb af omtrent 3 Mill. Kr. Landstinget har ønsket at gaa videre, og Regeringen er da gaaet ind paa, at omtrent Halvdelen af de bestaaende direkte Skatter til Staten kunde lægges over paa den hele Befolkning gennem en Formue- og Indkomstskat. Mere har man imidlertid heller ikke fundet det rigtigt at lægge over paa hele Befolkningen af de Skatter, der nu hvile paa faste Ejendomme. Det forholder sig ogsaa derfor ganske urigtigt, naar der i Betænkningen Side 4 tales om det uretfærdige i at lægge en betydelig Skattebyrde forlods paa den Formue, der bestaar i faste Ejendomme. Regeringens og nu Landstingets Forslag gaar tværtimod ud paa at frigøre faste Ejendomme for en stor Del af den Skat, der hidtil har hvilet paa dem, ved at lægge den over paa hele Befolkningen gennem en Formue- og Indkomstskat. Hvad der ikke saaledes bliver afløst, maa blive ved at hvile paa dem. Det er ikke noget, man nu forlods lægger paa Ejendommene, men noget, der nu hviler paa dem. Hvad der er foreslaaet af Landstinget og tiltraadt af Regeringen, er, at man samtidig skulde omlægge den saaledes resterende Del af de faste Ejendomsskatter paa en mere tidsvarende Basis, end Hartkornsskatterne og Bygningsafgiften fra alle Sider siges at have; men der er ikke her Tale om forlods at lægge noget paa faste Ejendomme, som de nu ere fri for, tværtimod. Nu udtaler det ærede Udvalgsflertal ganske vist et Sted i Betænkningen, Side 13, den noget mærkelige Betragtning særlig vedrørende